

"La lletra participant entra". El Camp de la Bota dels Escolapis

Dil, 9/07/2012 per Catalunya Religió

(CR/Carla Herrero) [El camp de la Bota](#) era una zona de la ciutat de Barcelona que va tenir més de 150 anys d'història i que molt sovint ha quedat oblidada. Josep Maria Monferrer, educador, no vol que aquesta història es perdi.

Per aquest motiu, Monferrer ha escrit [El Camp de la Bota. Un espai i una història](#). El llibre explica tot el que va ser i va succeir a la Bota al llarg de 150 anys. A més fa un esment especial als moviments associatius i educatius que es van dur a terme als anys '60.

Monferrer parla de la importància que van tenir els escolapis en aquesta zona. "El seu paper va ser importantíssim, va ser el principi fonamental que després es va anar escampant com una taca d'oli". "Els escolapis van ser els primers que van fer una escola a la Bota, les Escoles Pies de Pequín". L'escola era un vell castell Franquista on s'havia afusellat molta gent. En aquell ambient tan dur i tan fred es va començar un nou sistema pedagògic que els escolapis van anar aplicant amb el temps i que es basava en la participació. La lletra participando entra!". "L'any 62 va arribar de Cuba l'escolapi Francesc Botey i amb ell la pedagogia de l'alliberament. Aquesta teoria diu que s'ha de donar protagonisme al marginat perquè sigui amo de la seva vida".

Monferrer explica que aquesta escola pia era "democràtica, participativa, revolucionària... va ser una escola molt potent!"

Pescadors, militars, pagesos, immigrants, dictadors, marginats, obrers... van anar teixint la complexa història d'aquesta zona costanera de Barcelona. Van ser els anys de la postguerra i la dictadura franquista els que van posar en un primer la Bota, malgrat els esforços institucionals d'amagar-ho.